

[Socialministeren]

siger bare, at det er det, der ligger i vores ønske om, at pensionisterne skal have en højere grad af selvbestemmelse, at de skal hjælpe hinanden og virke med hinanden. De skal kunne løse mange af de praktiske problemer, som vi, mener jeg, dér, hvor det kan undgås, ikke skal have sociale medarbejdere til at løse. Når der er behov for ekspertise, er det en vigtig forudsætning, men ikke når det drejer sig om at løse ganske almindelige, dagligdags menneskelige problemer.

Til hr. Erik B. Smith, der var inde på regeringens forsøg på at neddæmpe plejehjemsområdet, vil jeg godt sige, at det synes jeg er en forkert påstand. Og den bliver ikke rigtigere af at blive gentaget af hr. Albertsen. Det, regeringen har påpeget, er, at normeringen på nogle plejehjem er vokset i et omfang, som vi ikke kan acceptere, fordi det fastlåser muligheden for at løse problemerne for alle de andre pensionister og for det voksende antal pensionister i de kommende år. Så er vi tilbage til diskussionen om mere fleksible boligformer, hvor man i hvert fald skal gøre sig klart, at skal vi kunne løse mange af de problemer, vi har diskuteret her, som koster ekstra penge, og samtidig skaffe boliger til et voksende antal pensionister, så går det altså ikke, at vi stadig væk øger plejehjemsnormeringen. Det, det alene drejer sig om, er, at det niveau, som har været acceptabelt på langt de fleste plejehjem, kan man fortsætte med, men ikke dér, hvor man er gået ud over det, og det er især i forbindelse med byggeri af nye plejehjem og dermed nynormeringer. Vi har sagt til kommunerne, at det finder vi ikke rimeligt. Det mener jeg at vi som ansvarlige er nødsaget til at arbejde ud fra.

Hvad angår spørgsmålet om et pårørende-råd, kan jeg kun sige, at en sådan tanke vil jeg da gerne overveje. Jeg er ikke umiddelbart begejstret, det må jeg nok sige. Det er ud fra den betragtning, at der nok er mange pårørende, der vil være interesserede i at få indflydelse på, hvordan familiemedlemmerne har det på et plejehjem, men jeg tror, at det er et meget broget billede og mange forskellige interesser, der her gør sig gældende, hvilket også kunne komme til at give negative effekter. Men nu vel, lad os vende tilbage til det. Der er mange andre vinkler, vi skal diskutere, og det får vi jo lejlighed til, når der i løbet af kort tid bliver indbudt til en konfe-

rence, hvor det er min hensigt at videreføre denne debat.

Jeg kan sige til fru Inge Fischer Møller, at jeg synes, det havde været meget forkert, hvis vi havde holdt en konference, inden folkettingen havde haft lejlighed til at drøfte disse problemer. Det er naturligvis det, der er udgangspunktet for, at vi kan gå videre med ældreorganisationer, med de mange organisationer, der arbejder på dette område.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne henlede socialministerens opmærksomhed på, at han siger til folkettingen, at når vi må konstatere en udvikling på plejehjemsområdet, hvor beboerne bliver ældre og ældre og tungere og tungere, så vil blot det at opretholde den hidtidige normering være ensbetydende med en dårligere betjening af de ældre, fordi de kræver langt mere pleje end tidligere. Når socialministeren i forbindelse med besparelserne henstiller til kommunerne, at de ikke bevarer det serviceniveau eller det normeringstal, som især er på de nye plejehjem, som har justeret sig ind efter de stigende krav, der stilles til personalet på grund af beboernes større plejebehov, så er der grund til at konstatere, at beboerne får en dårligere betjening. Det er det, vi advarer imod. Det er det, vi siger er forkert. Vi må oven i købet gøre opmærksom på, at det formentlig er sådan, at på en lang række af de plejehjem, vi kender i dag, der er ældre og med uændret normeringstal, er arbejdsbyrden kolossal for personalet og hjælpen til beboerne måske lige i underkanten.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg er naturligvis enig med hr. Erik B. Smith i, at udviklingen i retning af et stadig tungere klientel på plejehjemmene også medfører krav om øgede normeringer. Det har vi set gennem en række år. Jeg er naturligvis også enig i, at den arbejdsopgave, medarbejderne på et plejehjem har, er meget stor. Men dér, hvor vi har kritiseret kommuner for at have for høje normeringer, gør jeg bare opmærksom på, at vi naturligvis har korrigeret for den udvikling i klientelet, som har fundet sted. Det findes der meget klare beregninger for, som budgetdepartementet har